

ude omkring i landet har stillet en lang række spørgsmål, som regeringen ikke har evnet at besvare overbevisende. Ingen er derfor i dag helt sikre på, om alene det forslag vil føre til en øgning af skattebyrden på mere end 1 mia. kr. Det er ét eksempel.

Men vi har også andre sager i frisk erindring. Tvindloven blev underkendt af Højesteret. Den konservative folketingsgruppe stemte som bekendt for loven, men tro ikke, at vi har røde ører af den grund. For det er jo regeringens ansvar, at de lovforslag, som regeringen selv fremsætter, er i overensstemmelse med grundloven. Regeringen havde ganske enkelt ikke gjort sit arbejde godt nok.

På samme måde er det regeringens ansvar at sikre, at lovgivningen er i overensstemmelse med internationale traktater og konventioner. Det er også regeringens ansvar at sikre, at lovens intentioner er dækket ind af lovteksten. Og her vil jeg godt komme med endnu et eksempel på regeringens manglende omhu.

For nylig ser vi, at to narkoforbrydere i Højesteret slipper for udvisning på trods af en klar aftale i Folketinget om, at den slags mennesker skal smides på porten. Igen: Regeringen har ikke gjort lovarbejdet godt nok.

Endnu et eksempel: Ikke mindre end to gange har regeringen forsøgt at overtale et flertal her i Folketingssalen til at sige ja til et meget omfattende lovforslag, som end ikke juridisk uddannede folketingsmedlemmer forstår indholdet af, på trods af at det flere gange har været til teknisk gennemgangovre i Justitsministeriet.

Og lovforslaget, ja, hvad handler det om? Det handler om noget så følsomt og afgørende i vores samfund som personregistrering, adgang til CPR-numre, handel med CPR-numre m.v. Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt. Det er en trussel mod retssikkerheden.

Og så har jeg endda ikke engang været inde på hele efterlønsarkivet fra december og fremefter. Næ, må vi bede om lidt lov kvalitet i handling og ikke bare i ord. Lad det være en opfordring til samtlige regeringens medlemmer for det nye år.

Kosovotragedien har helt naturligt kastet lange slagskygger ind over den politiske dagsorden, ikke alene internationalt, men også her i Danmark. Sådan må det være, når vi mindre end et par timers flyvetur herfra oplever despotisk nedslagtning af sagesløse mennesker i hundredtusindtal. Det er svært at forstå, at der

her i 1999, 10 år efter Jerntæppet's fald og 54 år efter Anden Verdenskrigs afslutning, igen er krig, etniske udrensninger og undertrykkelse i Europa.

NATO har taget det nødvendige skridt, nemlig at iværksætte en bombekampagne. Det Konservative Folkeparti har bakket 100 pct. op bag beslutningerne, og vi har fundet det rigtigt, at Danmark bidrager til NATO's indsats. Det er ikke bare nødvendigt, det er også det eneste moralsk anstændige. Vi har en moralsk forpligtelse til at støtte kampen mod en despot som Milosevic. Vi har en pligt til, på lige fod med andre civiliserede, demokratiske lande, at kæmpe for frihed, menneskerettigheder og demokrati og til at beskytte de undertrykte og forfulgte. Milosevic skal vide, at NATO-landene står sammen, at der ikke er nogen vaklen i geledderne, at han ikke kan regne med, at NATO bliver splittet i denne sag.

De hundredtusindvis af flygtninge, der er fordrevet fra Kosova, skal også vide, at de kan regne med os. De skal vide, at vi vil sikre, at de kan vende tilbage til deres land hurtigst muligt, men de skal også opleve, at vi er parate til at hjælpe dem bedst muligt, indtil deres tilbagevenden bliver mulig. Danmark løfter sin del af opgaven, og det kan vi være godt tilfredse med.

Til gengæld må jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at EU som helhed har været sit ansvar bevidst i denne sag. Vi kan glæde os over, at USA trækker det store læs i bekæmpelsen af Milosevic, men flygtningestrømmen må være Europas, EU's, opgave. Den opgave kan vi ikke forvente at andre skal løse for os.

Derfor vil jeg gerne sige det helt klart: Det er helt utilfredsstillende, at EU endnu ikke har magtet opgaven med at sikre en ordentlig, retfærdig og fair fordeling af flygtningene fra Kosova. Det er også utilfredsstillende, at EU ikke sikrer en hurtig og effektiv nødhjælp til Albanien og Makedonien, hvor flygtningene strømmer til.

I dette område må EU til at vise sit værd. Og i den sammenhæng må Danmark se at få skibet sig ud af de fire forbehold hurtigst muligt. Der er ingen hverken sund eller dansk fornuft i, at Danmark står uden for de helt afgørende, centrale dele af det europæiske samarbejde. Hurtigst muligt må vi have folkeafstemninger, sådan at befolkningen i den nye situation kan bedømme forbeholdene og forhåbentlig fjerne dem.